

Çekoslovakyalılaştıramadıklarımızdan Mısınız

– saklı bahçe · 03 Şubat 2019

Bu cümle; üniversite yıllarında anlamsız uzun paragrafları dinlerken kendi aramızda söylediğimiz bir başkaldırı diyaloğuydu. İnsanların egolarıyla ilgili en önemli problemlerinden biridir lafı uzatmak. Çünkü söylediğimiz her bilgiyi fazla önemsiyoruz. Çok konuşan insanlar bir de bunu monolog haline getirmişse ne kadar antipatik göründüklerini bilmeleri gerek. Özellikle kendi fikirlerini önce benimsetmeye, sonra dayatmaya giden bir hıza erişirlerse çok yazık bir hal alıyorlar. Anlaşılmayan yerden yan konulara giriş yaparak, lafın başını, konunun ana fikrini kaçırıyor ve bize " keşke ilk cümlede kendini ifade edebilse" dedirtiyorlar.

Bir de anlattıklarını uzatırken ağdalı, çetrefilli cümleler kullananlar var ki "bakın ne kadar konuya hakimim" mesajları, bizim algılarımıza bol bipli televizyon film cümleleri olarak iletiliyor. Tartışma programlarında ki bir hukukçunun terimleri, bir doktorun latince kelimeleri havalarda uçuşuyor, karşıda da-neci bilinmez-"spontane(biip) gelişen bu durumu deklare(biip) etmek için prezentasyonumuzda(biip) mantaliter(biip) bir tavra girmeliyiz" diyerek biz seyircilere bir aydınlanamama süreci yaşıyorlar.

Gerek televizyonda gerekse gündelik hayatımızda karşımıza çıkan bu insanların fikir ukalalıklarını dinleyici pozisyonuyla besliyor ve büyütüyoruz. Geçenlerde okul rehberlik bölümünde böyle bir deneyime denek olarak davet edildik. Çocuk ve ergen psikolojisi ebeveyn ilişkisi bol travmatik cümleler eşliğinde sunuldu. İçimizden "çekoslovakyalılaştıramadıklarımızdan mısınız" sürecine girerken dışımızdan da " çok da şaapmamak lazımmış" aydınlanması yaşadık.

A.S.